

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960387616/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

Fabelen lærer, at, ligesom man gjør Doctere ofte U-ret, efterdi de ikke kand curere visse Patienter, saa laster man ogsaa uden Føye Lætere, efterdi de af et hvert Træe ikke kand gjøre en Mercurius. Hvis Ræven havde forlangt dobbelt Salarium for et Oxe-Hoved, kunde han saadant med Føye have gjort.

104. Fabel.

Storken Qvaksalver.

En Stork gav sig ud for Medicus, skjønt han ingen Kundskab havde udi Medicine; Saasom han var dristig og stortalende, fik han mange Patienter. Herudover bare de andre graduerede Dyr Fortrydelse, og endeligen lode ham forbyde at practicere videre. Storken meenede, at man derudi gjorde ham U-ret, foregivende, at ingen af hans Patienter indtil denne Tiid havde klaget over ham: hvortil ham blev svaret, at det kunde være sandt nok, efterdi det var troeligt, at de alle vare døde under hans Cuur.

105. Fabel.

Aberne og Biørnen.

Nogle Aber, som vare udi Selskab sammen, søgte efter Vand for at slukke deres Tørst. De komme endeligen til en Brønd: Men som Brønden var saa dyb, at de ikke kunde naae Vandet, bleve de gandske raadville. En Biørn nærmede sig til Brønden udi samme Forsætt. Han gav det Raad, at en af Aberne skulde hente et Kar for at øse Vandet derudi, og at den eene skulde holde fast ved den andens Hale, paa det at den sidste, som førte Karret, kunde naae Vandet; Aberne svarede dertil, at det Anslag syntes godt nok, men at det vilde blive for tung Byrde for den første, som skulde holde alle de andre tillige med Karret. Biørnen sagde: Jeg er sterk nok til at holde eder alle, om I vare end eengang saa mange. De fandt derfor Sagen at være gjørlig. Biørnen fæstede sine Labber til Træet af

MORALSKE FÆBLER

Brønden: Den første Abe holdt ved hans Hale, og de andre efter hver andens. Medens de vare udi dette Arbejde, ankom en Ræv, og spurgte: Hvad dette skulde betyde? Biørnen forklarede det for ham; men sagde tillige, at Byrden var tyngere end han havde ventet, og at hans Labber allerede begyndte at svie af Heede. Ræven sagde: Du maa hvile lidt, for at blæse udi Labberne: Biørnen efterlevede hans Raad, og raabte til Aberne: Holder nu fast kiære Venner, medens jeg blæser i mine Labber, for at faae nye Styrke. De fulde derpaa alle ned udi Vandet, og druknede tillige med Biørnen.

Fabelen viser Exempel baade paa List og Taabelighed.

106. Fabel.

En Geedebuk og en Østers.

En Geedebuk blev ved Stranden vaer en Østers, som laae paa et Skiær, og gabede. Geedebukken sagde da: Fy skamme dig, dit dovne Beest, som stedse ligger ubevægelig paa eet Sted. Jeg haver allereede i Dag gaaet nogle Miile over Klipper og Bierge, og er udi Bevægelse fra Morgenen til Aftenen. Den anden svarede dertil: Min kiære Herman! Medens du haver været udi idelig Bevægelse, og udi et Arbejde, som sigter til slet intet, haver jeg, som synes at være gandske ørkesløs, og som lastes for Dovenhed, danned en Perle, som er af større Priis end 1000de Geedebukke.

Fabelen viser, at mange Mennsker ere geskæftige udi slet intet, og at de, som ere udi mindste Bevægelse, og som ere mindst stundesløse, forrette ofte de største Ting i Verden.

107. Fabel.

Aben og Manden.

Aben spurte eengang en Mand, som han mødte udi Skoven, om det var sandt, at en stor Philosophus blant Men-